

## Рецензія на фільм Володимира Бортка «Тарас Бульба»

Ті враження, які залишаються від фільму неможливо передати словами! Почуття, думки, переживання чіпляють надовго. І досі перед очима вражаюча козацька міць і безстрашна смерть, досі відчуваєш, як труситься земля українська під ногами запорожців, досі чуєш слова Тараса: «Добре, синку, добре...»

2 квітня в кінотеатрах стартував показ фільму Володимира Бортка «Тарас Бульба». Його жанр — героїчна драма, і це цілковита правда. Досі з Тарасом Бульбою ми були знайомі лише за твором М. Гоголя, екранізований персонаж на мене справив більше враження: яскрава гра Богдана Ступки змусила по-справжньому пережити почуття, біль, вірність Батьківщині та незгасаючу віру його героя.

Багато критиків несхвально відгукуються про фільм, мовляв, немасштабні війни, нереалістичні сцени, неточні костюми. Але на деталі зйомки нехай звертають увагу професійні режисери, ми, звичайні люди, звертаємо увагу на слід і відбиток, який залишає по собі фільм. Тому зважати на суто робочі дрібниці є зайвим. Щоб там не говорили, Володимир Бортко зумів поєднати в картині і героїчну епопею, і роман, і комедійні сцени, не зважаючи на їх зв'язок з історією. Крім того, перенісши на екран твір Гоголя і передавши вічні проблеми, зображені в «гоголівському Тарасі» (заборонене кохання, зрада, яка не прощається, дружба до смерті, і така болюча серцю героя проблема батьків і дітей), зумів зобразити їх по-своєму, з родзинкою актуальності.

Події протягом усього фільму розгортаються дуже активно і кульмінаційно, кожную хвилину ти переживаєш разом з акторами, співпереживаєш їм. Ти присутній і тоді, коли поляки ллють на козаків киплячу смолу, і тоді, коли Андрій роздягає Ельжбету, і тоді, як Остап терпить нелюдські катування перед смертю, і навіть тоді, коли вже палаючи, Тарас показує дорогу своїм козакам і підбадьорює їх прийти і «погуляти тут на славу» наступного року. Кожну мить тебе вражає неймовірна безстрашливість запорожців, мужність та сміливість кожного з них. Починаєш замислюватися над своїми вчинками і переоцінювати свої принципи, стосунки, ставлення до чогось/когось.

Мені здається, що головною метою будь-якого фільму повинно бути не просто пусте проведення часу, а вагомий вплив на глядача, позитивний вплив, здатний змінити щось у ньому. Не знаю, яку мету ставив перед собою Володимир Бортко, але

справити позитивний вплив на мене, йому вдалося.

**<http://h.ua/story/229968/#ixzz207ApVBdA>**